

nævnte. Det ene er, at når man tager to elementer som disse her op – og det første er nok det, man skal koncentrere sig mest om – glemmer man alle de andre ting, som også var til debat dengang. Vi talte jo også om vores togkort og gratis taxikuponer og mange andre ting, og dem ser jeg ikke nogen tilkendegivelser om. Men det, vi gjorde dengang, var at spørge: Er vederlaget rimeligt i forhold til det arbejde, der udføres? Det var det, vi tog stilling til.

Så kan man selvfølgelig sagtens, som hr. Kristian Thulesen Dahl gør, spørge: Jamen hvad så med den øvrige del af befolkningen? Til det vil jeg bare gerne sige, at hvis man specielt ønsker at få den debat, kan man jo også få den. Men det betyder jo også, som vi også diskuterede dengang, at diskussionen skal gå på, hvilket honorar man skal have.

Der var nogle ting, som helt klart var fremme dengang, og som vi heller ikke var fremmede over for. Men det, der er afgørende her, er jo i og for sig, at når man sætter fokus på netop de to ting, glemmer man alle de andre ting, som ikke var fremme i debatten, og det kan man ikke. Det er det, der er det farisæiske, ikke at man tager de to ting frem.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jamen den kommentar vil jeg da gerne tage på ordet øjeblikkeligt, for vi vil da gerne trække forslaget til fordel for en samlet diskussion af hele området, hvis vi dermed får tilsagn fra Socialdemokratiet om, at man er villig til at diskutere det.

Der er fortsat mange urimeligheder, og nu tager vi de to mest oplagte frem, fordi det forekommer os, at netop her er afstanden mellem det, som almindelige mennesker uden for Borgen er underkastet, og det, som vi bliver underkastet, skrigende stor, og det er derfor, vi har taget lige netop de to ting op. Men vi vil meget gerne trække forslaget til fordel for en samlet forespørgselsdebat, hvis Socialdemokratiet giver tilsagn om, at de vil være med til det.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan måske modsat fru Jette Gottlieb ikke rigtig acceptere, at man fejler et forslag som dette af banen med henvisning til, at vi kun kan diskutere sådan nogle forhold, hvis vi diskuterer dem alle sammen. Det sker da så ofte, at Folketinget kan diskutere særlige delelementer i skattelov-

givningen, f.eks. når det drejer sig om skattefri pc'er til medarbejdere. Det kan man diskutere uden sammenhæng med alt muligt andet for den pågældende lønmodtager.

Men lige præcis når det drejer sig om folketingsmedlemmers egne forhold, kan vi kun diskutere dem, hvis vi diskuterer dem i en kontekst, der hedder, at skal et folketingsmedlem miste et eller andet, vedkommende har i dag – og som jeg da håber, at mange finder er en urimelighed – skal der kompenseres med højere vederlag. Hvorfor dog det? At man har haft særlig glæde af noget urimeligt i en årrække, er da ikke et argument for, at man skal belønnes, hvis det afskaffes. Det er da normal argumentation, og det er derfor, jeg stadig må efterlyse Socialdemokratiets principielle holdning til de punkter, der er nævnt i dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Ole Løvig Simonsen (S):

Jeg vil ligesom fru Jette Gottlieb gerne diskutere det hele. Men hvis man skal gøre det, skal man sætte et stykke arbejde i gang for at se på, hvordan det hele egentlig ser ud, og det, jeg holder mig til, er, at det, man fandt frem til dengang, er rimeligt. Det vil fru Jette Gottlieb selvfølgelig ikke kommentere, og hvorfor skulle hun dog også det? Så var der jo ikke nogen grund til at fremsætte forslaget.

Det samme gælder i og for sig hr. Kristian Thulesen Dahl: Det er jo klart, at hvis vi skal ind i den diskussion, skal vi selvfølgelig se på, om der skal kompenseres med yderligere vederlag. Sådan er det da. Men hr. Kristian Thulesen Dahl har heller ikke forholdt sig til det rimelige i det, og samtidig ved vi jo alle sammen – også hr. Kristian Thulesen Dahl og fru Jette Gottlieb – at der er lidt parade i forslaget, for de midler, der nu engang er vedtaget her i Folketinget, modtager de jo også selv. Dem kan man ikke frasige sig, og derfor er der også lidt farisæisk her.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg beklager, at den socialdemokratiske ordfører ikke gik ind i den interne diskussion om spørgsmålet om eftervederlag, og derfor vil jeg godt spørge: Kunne vi ikke få en forklaring på, hvorfor den socialdemokratiske ordfører insisterer på at opretholde en ordening, som betyder, at der selv blandt folketingsmedlemmer er utrolig stor forskel? Et folketingsmedlem, som opretholder sit job i det offentlige, kan gå ud og hæve fuld